

[Inger Harms]

lukket under sin forklaring. Med baggrund i de mange referater i dagspressen fra voldtægtsager, hvor man svælger i, hvad der har fundet sted, og hvor tiltaltes forsvarer ofte prøver at fremstille offeret som uvederhæftigt og langt værre ting, har vi foreslået referatforbud af tiltaltes afhøring og af offerets vidneforklaring i retten. Det er ikke rimeligt, at en forbrydelse, der er overgået én, og som man er ganske uskyldig i, skal stemple én fremover via sensationslystne overskrifter og referater i pressen.

Siden 1980 har der eksisteret en ordning med advokatbistand til offeret. Denne ordning har ikke fungeret rimeligt og må derfor forbedres, for at parterne i retssagen kan stilles lige. Da offeret kun er vidne i sagen, kan hun ikke ligesom den tiltalte have en advokat til hjælp. Derfor vil vi have indført en regel i retsplejeloven, der sikrer offeret i voldtægtsager partsrettigheder, således at offerets advokat kan få adgang til at deltage i vidneafhøringen og proceduren af skyldspørgsmålet for at bidrage til klarlægelse af det faktiske hændelsesforløb og tilbagevise eventuelle usaglige eller usandfærdige påstande om offeret og hendes adfærd.

For de personer, der bliver udsat for hustru- eller samlevervold, og hvor der er tale om vold mod børn, skal der være ret til at få beskikket en advokat. En kvinde, der f.eks. gennem en årrække har været udsat for mishandling, kan nemmere klare en anmeldelse mod manden, når hun ikke står alene.

Samtidig ønsker vi, at der i ægteskabsloven indsættes en bestemmelse om, at overværgigheden kan beslutte midlertidig overførelse af lejemålet til en lejlighed til den ægtefælle, der har været udsat for vold. Det viser sig gang på gang, at manden, der eventuelt har tilbragt natten i politiets varetægt, næste morgen vender tilbage til bopælen, og så fortsætter volden. I de senere år er det oftere og oftere endt med dødelig udgang. Det er en utryk tilværelse for de børn, der må overvære disse mishandlinger, og for at de ikke skal blive skadet på længere sigt, må det være muligt at fjerne manden fra lejligheden.

Endelig foreslår vi ægteskabslovens § 39, stk. 1, ændret, således at der kommer til at stå: »En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har stræbt ham/hende efter livet, voldtaget hende eller gjort sig skyldig i mishandling eller vold mod ham/

hende eller børnene.« Det med voldtægten er nyt, men det må slås fast, at voldtægt i et ægteskab også er en krænkelse af kvindens integritet og ret til at bestemme over sin egen krop. Derfor må denne handling også give ret til skilsmisse.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis vil jeg rose SF for deres forslag og især for de mange dybsindige bemærkninger. Selv om man aner, at pennen er ført af kvindehånd, så er bemærkningerne fyldt med mange sandheder og nærmest hårdtslående argumenter, som sætter spørgsmålstegn ved, om kvinden reelt har kønsfrihed i og uden for ægteskabet, fordi manden til stadighed er den fysiske stærke. Lad dette være sagt, uden at man derfor behøver at betragte mig som en ren rødstrømpe.

Forslaget afliver også myterne om hykleri- et omkring kvindens rolle som voldtægtsoffer, men det glemmer måske den voldelige kvinde, der udøver fysisk og måske også psykisk vold over for sit barn eller sine børn.

Fremskridtspartiet stiller sig positivt over for nogle af forslagsstillernes forslag. Når det er sagt, må jeg sige, at der er noget i forslaget, vi ikke helt kan gå ind for. Vi er enige med forslagsstillerne i, at man ændrer overskriften i straffelovens kapitel 24 til: »Forbrydelser mod kønsfriheden«. Det er nok et bedre ord at bruge.

Selv om vi har stor sympati for forslagsstillernes forslag, mener vi, at man skal passe en lille smule på, at den sigtedes retsstilling ikke forringes i en sådan grad, at man må være betænkelig ved, om retfærdigheden sker fyldest. Indtil domfældelse er sket, må sigtede reelt betragtes som uskyldig. Vi mener ikke, at sigtede bør føres ud af retslokalet, for det vil være af betydning for dommerne at se sigtedes reaktion i forbindelse med vidneafhøringen af kvinden. Jeg tænker her på, at den sigtede muligvis kan optræde hårdhjertet og uforbederlig, hvilket måske kan give følger i forbindelse med strafudmålingen.

Vi er også betænkelige ved, at man ønsker dørlukning under vidneforklaringen og referatforbud af tiltaltes afhøring, selv om vi udmærket forstår de motiver, der ligger bag. Et sådant referatforbud kan måske i virkeligheden skade kvindens sag, idet eventuelt ukendte vidner slet ikke bliver opmærksom-